

Nro. 11.

**A' FELS. AUSTR. CSÁSZAR, ÉS AP. KIRÁLY
KEGYELMES ENGEDELMÉBÖL.**

Indált Bétsből, Pénteken Febrúarius 5-dik napján,
1808-ik esztendőben.

B é t s.

A' múlt vasárnap szokott rendszerént való istentisztelet tartatván délelőtti 11 órakor az Udvari templomban, ezen, Felséges Urunk és Aszfzonyunk is az egész Felséges Familiával egyetemben jelen voltak, a' hova az ölfzfegyülekezett Udvariak által kísértettek-bé ő Felségek.

Ugyan akkor templom után a' Karinthiai Hercegségnek, Febr. 1-ső napján pedig a' Morvai és Sléziai Rendeknek Követségüket botsátották nagy kegyelmességgel magok eleibe, 's ezeknek az ő Felségek házassági ölfzfekeléséhez alattvalói buzgósággal nyilatkoztatott jó szerentsekivá-

nássokat, hasonló kegyelmességgel elfogadni méltóztattak, 6 Felsőgek.

Triestből, Jan. 14-dikén.

Ide egy Orosz hadi hajótsoport evezett bé, a' melly 3 Linea hajókból, 2 Fregátokból, 3 néhány egyéb apró hajókból áll. Fegyveres nép is ül a' hajókon, de nem szállott-ki a' szárazra. —

Úgy halljuk, hogy innen Velentzébe evezni, és a' telet ott tölteni szándékozik ez az Orosz hadi hajótsoport.

Tartunk, hogy kikötőhelyünkben való maradása alatt az a' kedvetlen környülállás talál előfordulni, hogy Anglus hajós sereg érkezik ide, a' melly a' kereskedő hajóknak ide bé és innen ki való evezések útját egészfizzen megakadályoztatván, igen terhelni fogja kereskedésünket. Sőt a' sem lehetetlen, hogy verekedésre kerül ezen öbölben a' két ellenséges hajós sereg között a' dolog, minthogy ha szinén elégséges nagyságú ágyuk vannak is sántzainkon kifizegettetve, a' víz tsakugyan nemelégséges mélységű arra, hogy a' nagy hadi hajók a' kikötőhely leg belsőbb részeire az ágyuk védelmek alá bé vonhassák magokat.

Hollandia.

A' Frantzia Császár és Spanyol Király példájok szerént, Lajos Napoleon Hollandiai Király is hasonló kemény Hirdetést adatott-ki az Anglusoktól felvétellett tengeri ujj Systemára nézve, a' melly hirdetésnek summásan ez a' foglalatja: —

„Minden nemzetre való tekintet nélkül minden kereskedő hajókat, a' mellyek az Anglusok

által megmóztattak, vagy valamely Anglus kikötőhelyben jártak, vagy az Anglus Országlószéknek akár melly nevezet alatt valamely adót fizettek, mint Anglus tulajdonokat úgy kell tartani, és, ha kézrekeríthetnek, mint törvényes ragadamánt el kell őket venni.“

Swétzia ellen is kemény Hirdetést adatott ki Lajos Napoleon, a' melly ezeket a' tizkelyeket foglalja magában: — 1) Minden Swéd hajót, a' melly valamely Hollandus kikötőhelybe bévez, hasonlóképpen minden itt találtató Swéd tulajdont, le kell tartoztatni, és gondviselés alá kell venni. — 2) Minden Swéd Konzulok és kereskedésre ügyelő Swéd Ágensok, a' kik még a' Hollandiai Királyi tartományokban találatnak, ezen országot azonnal elhagyni kényszeríttessenek. — 3) Minden egyéb Swéd alattvalókat, a' kik a' Hollandiai kikötőhelyekben és egyéb vidékekben találatnak, fogságra kell tenni és mint hadi foglyokkal úgy kell vellek bánni. — 4) Azok a' rendelkezések, a' mellyek már Angliára nézve a' kereskedés' dolgában kiadattak, mind egy pontig töltessenek-bé Swéd országra nézve is, etc. —

Nagy Britannia.

Az itt kijövő Ujságok ilyen történetet hirdettek ki: — „M' Carr nevű Oberster, a' ki a' Napkeleti Indiában lévő Anglus seregnél szolgált arra határozta magát, hogy a' szárazon jöjjön hazajafel, hogy így egyfzersmind a' Persiai Királynál is megjelenvén, ennél valami réa' hízott követségét is elvégezzen; hanem véletlen akadályokra talált nem sokára. Bagdádba érkezvén itt letartoz-

tatták, és megmondották neki, hogy útját nem folytathatná tovább erre felé. Kérdezték, hogy miért akadályoztatják útjában, azt felelték, hogy a' Persa sereg ezen vidéken táborba szállván, a' Király is a' seregnél volna. Annál jobb, felelt az Oberster, minthogy neki a' Királynál is dolga volna: de a' melyre olyan válofszt kapott, hogy a' Királyhoz semmi féle idegent nem bocsátanak a' tábornál addig, míg a' fő városban nem járt, és onnan a' Királyhoz való menetelre engedelem levelet nem hozott. Ehez képpes haladók nélkül útnak indult Oberster M'Carr Teran felé, a' hol útazásának illendő okát adván, poszfzust kapott, 's azzal útját ismét a' táborhoz vette. Ideérkezése után látta, hogy a' Persa Király' kísérei között egy Frantzia követ is találtatik; hogy a' Persa Király a' maga ellenségeivel való békeséges kötetést, nevének aláírásával megerősítette; és hogy a' Frantzia Országglófszékkal leg jobb egygyetértésben volna. Audentziára való hotsáttatást kívánván M'Carr a' Királytól, ez ő tőle egyenesen megtagadtatott, és a' nélkül, és a' nélkül, hogy valamit véghez vihetett volna, Bagdádba visszautazni kéntelenítetett; de itt sem engedtetett-meg neki a' tovább való maradás, hanem azonnal útnak indulni, és pedig nem a' közönséges, hanem ismeretlen utakon tévelyegve kéntelenítetett a' Caspium tenger felé folytatni útját, a' honnan továbbá az Orosz birodalman és Swétzián által tette útját hazája felé. —

Ezen útazás arra a' megjegyzésre adott a' nevezett Obersternek alkalmatofságot, hogy Frantzia országának csak Szövetségesei leven már

most Európában, ó, a' Caspium tenger mellett könnyen útat találhatna arra, hogy Persián által sereget küldhessen az Anglusok ellen napkeleti Indiába. Azon az egy pufztán, a' mellyen annak által kellene szükségesképpen menni, tevéknek segedelmekkel könnyen általutazhatna 3 vagy 4 nap alatt. Ez a' tudósítás, a' melly hiteles kútforból vette eredetét, nem kis szegyet ütött, így rekefzti-bé szavait az Anglus Ujságíró, Napkeleti Indiai Kereskedő Kompániánknak fejébe.

Spanyol Ország.

A' jelenvaló hadakozásra nézve ilyen Hirdetést intézett a' Király a' maga alattvalóihoz: —

„Az a' rettenetes tselekedés, melly szerént az Anglus hajók az 1804-dik esztendőben a' magok Kormányzéseknek meghatározott parantsolatjára, négy Spanyol Fregátot, mellyek a' békeféség eránt való tellyes bizakodással eveztek, igazságtalanul megtámadván, 's magokat megadni kéntelenitvén, engem akkor arra határozott vala, hogy ezen Kabinéttel való minden közösülést félbezakafszak; és úgy tartsam magamat, mint a' ki hadakozásnak állapotjában vagyok azzal a' Hatalmasfággal, a' ki a' nemzeti és emberi törvént illy igazságtalanul megbántotta. Egy illyen kegyetlen megtámadtatás elégséges indító okot szolgáltatott volna nékem arra, hogy azt a' kötelet ketté szakafszam, a' melly által két nemzetek egymással öfzfetsatoltatnak, ha szintén azt meg nem gondoltam volna is, hogy önön magamnak, koronám hetsületének és ditsőséégének, 's szeretett alattvalóimnak, mivel tartozzak. Két háborus eszten-

ők teltek-el, a' nélkül, hogy Nagy Britannia a' maga kevélységét mérsékelte, vagy arról az igazságtalan uralkodásról lemondott volna, mellyet a' tengereken gyakorol. Ellenben, ellenségeit, barátjait, és a' neutrálisokat, egyszerre öszszezavarván, olyan szándékot nyilatkoztatott-ki, hogy mind ezekhez egyenlő kegyetlenséggel akar viseltetni. Mind ezeket meggondolván, arra határozta magát, hogy az én bizodalmas Szövetségem a' Frantziák' Császára 's Olasz Király által elővétellett bőlts. eszközökhöz alkalmaztatssam magamat, a' Britannus szigeteket megfzöllott, vagy bezáratott állapotban lenni kihirdettelem, mint valóággal ki is hirdettettem, olly véggel, hogy láthassam, hogy valyon ez az eszköz rá venné-e Nagy Britanniat, hogy felhagyjon a' tengereken való igazságtalan uralkodáson, és állandó békeséget kössön. Távol légyen; az Angliai Kormányfzék nem tsak hogy el nem fogadta azon a' feltételeket, mellyekkel őtet az én bizodalmas (intimus) Szövetségem a' Frantziák' Császára és Olasz Király, vagy egyenesen; vagy az Angliával magával barátságos Hatalmaságok által megkináltatta; hanem inkább a' Koppenhágai kikötőhelynek botránkoztató megtámadtatása által irtóztató prédálást követvén-el, letette az álorzát; melyhezképpest senki kétségbe nem hozhatja többé, hogy az ő kielégithetetlen nagyravágyása arra tzelez, hogy minden tengereken tsak egyedül hajókázzék és kereskedjék. Azt, hogy erre tzelez, semmi nem mutatja világosabban, mint az az eszköz, a' mellyet önnün maga a' múlt Nov. 14. di.

kén kihirdetett, 's a' melly által nem tsak az, hogy Frantzia és Spanyol országoknak 's ezek' szövetségeseiknek partjaikat, sőt mind azokat a' partokat, a' mellyek ezeknek fegyreik által elfoglaltatva vannak, bészárt állapotban lenni kihirdette: hanem ennekfelette a' neutralis Hatalmaságok, sőt barátjai és szövetségesei hajóit is arra kényszeríti, hogy a' tengereken olázkodó Anglus hajók által magokat megmotoztatni engedjék, hogy akaratjok ellen is valamelly Anglus kikötőhelybe kösenek-ki, 's hogy kötelezzék-le magokat, hogy az ő terhekért lefognák fizetni azt az adót, a' mellyet az Angliai Parlamentom fog meghatározni. Az igazság adván tehát nékem, a' hasonlónak hasonlóval való tromfoltatása végétt, just arra, hogy olyan eszközöket vegyek elő, a' mellyek által meg lehessen gátolni azon vizfszaélést, mellyet az Anglusok a' neutralis hajók eránt gyakorólnak, 's hogy megláthassuk, valyon ugyan réa vehetjük-e őket arra, hogy egy ilyen igafságtalan tirannuskodásról lemondjanak, meghatároztam magamban hogy minden Státusaimra nézve olyan eszközöket vegyek elő, a' millyeneket a' Frantziák' Császára és Olasz Király, az én bizodalmas Szövetségeselem, a' maga Státusaira nézve rendelt, 's kívánom, hogy alattvalóim is minnyájan engem kövessenek ezen eszközökre nézve, etc. — (Itt az a' Frantzia Császári parantsolat következik továbbá a' Spanyol Hirdetésben, a' mellyet Napoleon az Anglusok' tengeri leg ujjabb törvényeik ellen mostanság kihirdettetett.) —

Portugallia.

A' Párisi levelek, annak megmútatására, hogy a' Lisbonai Udvar eleitől fogva állhatatos volt az Anglusokkal való szövetségben, és hogy azon elenséges eszközöket is, a' mellyeket Brasiliába való útnakindulása előtt-kevés dővel elő venni látott az Anglusok ellen, csak szinlette, egy Hirdetését adták-ki a' Lisaboni Udvarnak, mellyet ez, még tavaly Oktoberben intézett volt a' Brasiliái lakosokhoz; 's a' melly ekképpen következik: — “

„Hüségés Alattvalóim, Brasilia' lakosai! Régenségem' idejének kezdetétől fogva, szívemnek változhatatlan és leg buzgóbb kívánsága volt, hogy hozzátok atyai indulatomnak és vonzódásomnak több ízben megújított jeleit mutathassam; hanem a' terhes idők nem engedték, hogy erántatok viseltető hajlandóságomat tökéletesen megbizonyíthassam. Európának vizontagságai között ti mindenkor öfzfe kaptoltatva voltatok az én egyéb alattvalóimmal, leg tisztább és leg hathatósabb buzgóságot mutatván a' Portugalliai Monarchiának fenntartására. A' hadakozás ostorainak lévén ez a' Monarchia mostanában kitétetve, reméllem, hogy a' Mindenhatónak karjai meg fogják oltalmazni az én thronusomat. Illy bizontalankodások között nyilvánosság bizonyosságát akarom mutatni erántatok, végnélkülvaló hajlandóságomnak, alkalmatosságot szolgáltatván régi hűségeteknek arra, hogy ezt ujjahban megmútatassátok azon Személly eránt, a' kit én olly igen kedvellek és szerctek, 's a' ki eránt én a' ti szí-

velektől a' magaméval éppen egyenlő erzákenységet rémellek bízonnal. Királyi kötelelségeim között egygyik lévén, hogy benneteket, mint azon alattvalóimat, a' kik azoktól vettétek származásokat, kik a' leg rendkívül valóbb időkben az én Felséges öseim thronusát viszfza állították, el ne hagygyalak, réátok bízom a' Printzet az én első szülöttemet, a' ki felől reméllem, hogy idővel fel fogjátok lenne találni azt az én erántatok való atyai indulatomat, mint örökséget, mellyet még gyermekkorában belé óltani igyekeztem. Ötet ti ezen ujj méltóság vagy titulus, *Brasiliai Connetable* (Generalissimus) tartoztok megesmérni, a' melly-ő méltóságnak felállítására 's néki adására, azért határoztam magamat, hogy koronámnak javát a' ti boldogságokkal annál jobban özfzetsatólhassam, illy módon kívánván a' ti szélesen kiterjedő betses tartományaitoknak virágzásokat elősegélleni. Hűséges alattvalóim, Brasiliai lakosok! belső megelégedéssel látom előre, hogy ti egy illy kedves és megbetsülhetetlen zállogot, méltóképpen fogtok fogadni. Viseljétek gondját nékí azzal a' tífztelettel és bátorsággal, a' melly néktek mint Portugallusoknak vélletek született tulajdonságotok. Költ a' mi Udvarunkban Oktober 2-dikán, 1807-ben. — “

„János, Régens.

(Hogy a' környülállásoknak a' múlt Oktober 2-dikától fogva való változásokra nézve, a' Portugalliai Régens Hertzeg nem tsak a' maga első szülött fiát küldötte el Brasiliába, hanem oda a' maga egész Királyi Familiájával, hintsével, és hajós serégéves egyetemben, 's leg alább 17 ezere dmaga-

val, a' kik között sok fő rangú és gazdag Portugallus Familiák vannak, elévezett légyen, már ezt tudjuk a' minden napi történeteknek leírásokból, az Ujságokból).

Westphaliai Királyság.

A' Westphaliai Státustanátsnak elintéztetése, a' melly a' napokban kiadatott, ezeket foglalja magában: Egy Státustanátsosnak éfztendei fizetése 14 ezer Frank. Tagjai ezen Tanátsnak — 1)ször, a' Királyi verből való Printzek — 2)ször, a' Minifterek — 3)ször, a' tulajdonképpen való Státustanátsosok — 4)ször, az Auditorok — 5)ször, egy Gen. Secretarius. Tanátskozásait rész szerént közönséges gyűlésekben, rész szerént szakaszokban tartja. Minden 3 hónapokra kijön a' Státustanátsosok' neveiknek laifstromjok. A' kiknek neveik ezen laifstromban nem szemléltetnek, azok többé nem Státustanátsosok. Az ő szolgálatjok rend szerént, vagy rendkívül való; tsak az elsőbkek mehetnek-bé a' Tanáts' üléseibe, etc. A' ki 5 éfztendeig megmaradhat a' rend szerént való Státustanátsosoknak laifstromjokban, holtig való Státustanátsosi Diplomát kap, a' melytől tsak a' testi vagy betsületvesztő bűnért fosztathatik meg.

Elegyes Levelek.

Az ideji, 9-dik számú M. Kurir 141-dik lapján említettük röviden, hogy egy Londoni Ujságból a' Párisi Monitör is kiadta légyen azon feltételeket, a' mellyek alatt Napoleon Császár békeséget ajánlott Angliának — t. i. hogy magának még tsak az egy Siciliát kívánván, Hannoverát, Mál-

tát, a' Jó-remétség fokát, Pondicherit, Chander-nagert, Mahét, Tabagot, Angliának kézen hagyja — az előbbeni Nápolyi Királynak élelméré, a' Baleares szigeteken kívül a' Spanyol Udvarnál jó summa jövedelmet eszközöl — Korfút az Orosz Császár' birtokában hagyja — és hogy végezetre a' békesség ezen feltételek alatt azért nem készülhetett volna meg, hogy az Anglus alkudozó Követ Lord Landerdale, Napoleontól még a' Velentzei Dalmatziából is egy kis részetskét kívánt volna az Orosz Birodalom számára, a' melyet Napoleon egy áttalában megtagadván, az alatt a' Pruszizus háború kiötött — 's ekképpen ezen alkudozás is ekkör félbe szakadott volna. — Ez az Anglus tudós, minekutánna elő adta, hogy az Anglia és Frantzia ország között való békesség' munkája akkór (1806-ban) mennyire ment volt, és mi-ben mult el: azután ekképpen folytatta a' maga előadását, annak megmutatására, hogy mitsoda környülállások, és mennyiben akadályoztathatják már most azon békességnek megkészfülhetését, a' melly akkor tökéletességre nem mehetett. — “

„Ezen ígéretekét és ajánlásokat (úgy mond) mi több féle oldalokról tekinthetjük. Mi soha nem kívántuk sem Pondicheryt sem Tabagó szigetét, annyival kevesebbé kívántuk azt, hogy a' Baleares szigetek a' Sicilii Királynak a' mi Szoyettségesünknek adattafsanak. Hanem, minthogy Siciliát Bonaparte magának kívánta, azért ígerte annak a' Balearesek által lejendő kipótoltatását. Mi tehát akkór a' következő két módok szerént tsinálhattunk volna békességet, t. i.

1) Először, ha Siciliát a' mi Szövetségé-

sünknek megtartottuk volna; a' melly esetben Hannoverát, Máltát és a' Jo-reménség' fokát, magunknak tarthattuk: hanem azon birtokokat, a' mellyeket Napkeleti Indiában Frantzia országtól elfoglaltunk, néki visszafizetni köteleztettünk volna — vagy úgy

„Másodszor, hogy Siciliát Frantzia országnak engedvén, Hannovera, Málta, a' Jo-reménség foka, Pondichery, Tabago, a' miénk, a' Baleares szigetek Szövetségesünké, 's Korfú az Orosz birodalomé, lettek volna. —

„Hogy vagy az első vagy második mód szerént ekkor a' békeség meg nem készülhetett, megjegyeztük feljebb, hogy a' miatt történt, hogy az alatt, míg Ministereink az Orosz Udvar' számára még Velentzei Dalmatziából is kívántak volna egy darabotskát, 's erre Napoleon ráállani nem akart volna, kiűtött a' Pruszszus hadakozás. —

„Ha azon változásokat megtekintjük már most, a' mellyek Európában ezen alkudozásnak félbeszakadásától fogva előfordultak, úgy találjuk, hogy ezek az Orosz Udvar'ra illető környülállásokon kívül, a' többeket illető feltételekre nézve igen kevesek. Igaz ugyan, hogy Pruszszia azóta foglalta el Frantzia ország, hanem az is igaz, hogy Pruszszia már megvásárolta elég drágán magának a' békeséget. Az Orosz birodalomra nézve sem kívántatik már, hogy Korfú az ő birtokában maradván erre nézve néki a' Török határszél felé egy védelmező lineát szerezzünk Dalmatziában. A' mi pedig Frantzia országot illeti, ő ezen idő-óta nem kerített több eszközt a' maga kezére, a' mellyek által azon birtokok között,

mellyeket mi elfoglaltunk, csak egynek visszanyerhetését is remélhetné. Még Sicilia szigete is, bár melly közel legyen is a' szárazhoz, csak az egy Angliának védelme alatt is majd éppen olly nagy bátorságban látszik lenni, mintha fél Európa hadat folytatna Frantzia ország ellen. Következésképpen ha vagynak ollyan emberek közöttünk, a' kik attól tartanak, hogy Bonaparte a' maga nyereségeihez képeest, a' mellyekre mostanság szert tett Európában, az ezutánni alkudozások sokkal többet fogna kívánni: nem gondolják meg azt, hogy ezek az ő ujj nyereségei ollyan tulajdonságuk többire, hogy majd semmi tekintetek nem lehet a' tengeri környúlállásokra nézve. Az általa elfoglaltatott tartományok között csak Pomeránia és Portugallia érdemelhetnek a' véllünk való alkudozásban valamelly tekintetet. De ezek között is a' mi Pomeraniát illeti, e' sem lehet igen nagy betsű ő előtte, minthogy igen meszfelesik Frantzia országtól, s szövetségeseitől, és Pruszfia megett fekszik. A' Portugalliát illető nehézséget is könnyen meg lehet fejteni. Valameddig ezt. i. Frantzia ország a' maga kezéből kiadni nem akarja, mi se adjuk addig ki a' Dánus hajókat.

„Ezek a' pontok vétetődhetnek fontolás alá a' valóságos birtokokat illető tekintetben a' békeség' megköszülhetésére nézve. Hanem sokak közöttünk, a' kik a' birtokokat illető tekintetben semmi nehézséget nem látnak a' békéllés' dolgában, egyéb tekintetekben nézik azt úgy, mint Angliára nézve lehetetlenséget. Illyenek, 1)ször az a' jus, a' melly szerént az Anglusok minden első

tatalált idegen kereskedő hajókat megfuztak vizgálni, hogy mit vizznek, 2) Szor hogy a' Izáraz Euopai tartományoknak uj formába lett oltözések miatt, Angliának ezekkel való kereskedése mitoda állapotra juthat a' békességben, 3) Szor, hogy valyon Frantzia ország a' maga tengeri erejét a' békességnek ideje alatt nem fogja-e' igen nagyra nevelni? De vegyük rendre ezen pontokat —

„A' mi az 1-őt, t. i. a' megmozás jussát illeti, ez egy olyan dolog, a' mellyet Nagy Britannja nem a' Frantzia birodalom, hanem azon neutralis Hatalmasságok ellen gyakorol, kiknek kereskedők a' hadakozás' ideje alatt is szeretnének minden féle portékát eladni vinni a' Frantziáknak. Frantzia ország minden ellenünk való hadakozásában nagy lármát fog ezen dolog ellen tenni, de arra a' gondolatra még sem fog soha menni, hogy azt véghez vigye, hogy a' békesség kötésbe ezen neutrálisoknak javokra valamelly tikkelyt tételésné. Az Anglia és Frantzia ország között való békesség egyszerre véget fog ezen nehézségnek vetni. A' békességben nem kell többé neutrálisnak lenni; a' neutrálisoknak jussokból sem lehet azonnal semmi szó. Igen, de csak jobb leszzen, ilyen ellenvetést tehetnek némelyek, ezt a' mozásbéli just a' hadakozó Hatalmasságokra nézve, bizonyos egygyezés által megerősíteni. — Miért lenne jobb? Mit nyernénk általa? Vennök-e' valami hasznát a' békesség' ideje alatt? Elkezdődvén pedig a' hadakozás, ez a' kérdés is éppen úgy fél fogna ismét elevenülni, mint az ellenségeskedésnek egyéb tárgyai. Ha mi leszünk a' jövődébéli tengeri hadakozásokban is az erős-

sebbek, tehát a' neutrálisokat ekkor is elnyomhatjuk: ha pedig Frantzia ország talál lenniaz erősebb, azon fogunk iparkodni önnön magunk, hogy a' neutrálisoknak üldöztetések által ellenségeinket megszaporítsuk. Egy szóval, leg kisebbet sem használna ezen tekintetben semmi egygyezés a' békeséges tziikkelyek között.

„A' mi a' 2-dik nehézséget illeti, hogy valyon ha megbékéllenénk, mitsoda állapotra fogna jutni a' békeiség' ideje alatt a' mi száraz Európai nemzetekkel való kereskedésünk — ez a' félelem gyaníthatóképpen csak azoknak a' fejekben van, a' kik személyes hasznokat látván a' hadakozásnak folytatása mellett, azt akarják elhíttetni véllünk, hogy a' megbékélés veszedelmes lenne. Bonaparte a' maga megszűzeterjedő plánumai mellett soha nem fenyegetett bennünket azzal, hogy a' szárazal való kereskedésünket a' békeiségnek idején gátolni fogná: de ha feltesszük is, hogy lehet Országlószékünknek ilyen gyanakodása: ezen esetben járassunk a' megbékélésnek alkalmatosságával annak is végire, hogy mitsoda fundamentomra fogna a' Nagy Britannia és Frantzia ország között való kereskedés állapotja a' békeiségnek ideje alatt helyheztesedni? Vagy jobbra vagy balra magyaráztathatónak kell a' mi jövődöbéli kereskedésünkre nézve lenni a' Bonaparte feleletének. Ha olyan talál lenni, hogy veszedelmes következeséitől félhetünk, kettözött erővel hozzá foghatunk ismét a' hadakozáshoz: ellenben, ha kedvező feleletet kaphatunk, nem leszen okunk a' békeségtől való félelemre.

„A' 3-dik pont, a' melyre még figyelmeznünk kell, ez, hogy nem félhetünk-e attól, hogy Frantzia ország igen nagyra neveli a' békeféltés alatt a' maga tengeri hatalmát. Ha ez a' környüállás fundamentoma lehet a' hadakozás' folytatásának, úgy ez örökösön tartani fog, mivelhogy mi semmi féle eszköz által, a' mellyet Frantzia ország ellen elő vehetünk, meg nem foszthatjuk öt az ön hatalmától, hogy magának hadi hajókat építtethessen. Tselekedte ő ezt eddig is minden békeségnek ideje alatt, de a' melynek mindenkor csak azon egy következése volt rá nézve: hajókat építtetett, hogy mi azokat tölle elvegyük, vagy ölfize rontsuk. Igen de, így szollhatna valaki, néki sokkal szélesebben kiterjedő partjai vannak most, mint eddig. Jól van, de olyan tulajdonságuk-e' ezek a' partok, hogy tengeri embereket, jó hajósokat, formálhassanak? Minden uj foglalásai között csak a' Hollandus partok és a' Westphaliai partoknak egy kevés részek alkalmasok erre. Az ő egyéb foglalásai éppen olyan alkalmatlanok arra, hogy a' Nagy Britanniai tengeri katonákkal fzenhezállható hajósokat formálhassanak, mint a' millyen alkalmas a' Tamesis vize, olly tengeri embereknek formálásokra, a' kik alkalmasok lesznek arra, hogy az egész Oceanussal ne gondóljanak. — (A' Párisi Monitör jónak találta ezen okoskodó Ánglus előadást, annak alkalmatosságával kihirdetni, midőn az Ánglus Udvarnak az Orosz Udvar Nyilatkozatására tett feleletét, és a' maga erre tett jegyzéseit, kihirdette.) —